

Fullmäktige bekantade sig med pälsdjursnäringen

Veterinärförbundets fullmäktige samlades till vårmöte och -seminarium på västkusten i Vasa. Enligt statistiken är Vasa den stad i vårt land som har mest solsken, men denna gång slog statistiken inte in. Solen visade sig först efter mötet på lördagen när vi förberedde hemfärden.

På fredagen bekantade vi oss med en pälsfarm i Oravais, och därefter dryftade vi på seminariet bland annat en revidering av djurskyddslagen, hur vi skall höja veterinärkårens roll i djurskyddsövervakningen samt hur de övervakande veterinärerna orkar i djurskyddsarbetet. På lördag morgon stod det egentliga fullmäktigemötet i tur. Förbundsordförande Kirsi Sario berättar i sin egen kolumn en aning om vad seminariet gav.

Besöket på pälsdjursfarmen var för de flesta fullmäktigeledamöterna det första i sitt slag. Vi fick en koncentrerad dos kunskap om att föda upp pälsdjur under ledning av den kunniga pälsdjursfarmaren och av rådgivaren samt av vår kollega Tomas Häggvik som fungerade som vår guide. Vi fick veta vad som har gjorts för att förbättra pälsdjurens välfärd samt om pälsdjursnäringens ekonomiska inverkan, både regionalt och nationellt.

Det livliga tankeutbytet som började på farmen fortsatte under eftermiddagens seminarium. Under seminariet dryftades bland annat pälsdjurens möjligheter till artenligt beteende samt huruvida pälsdjurshushållning över lag är etiskt godtagbart. Begreppet artenligt beteende är dock svårt att definiera och djurens tillgång till det begränsas förutom inom pälsnäringen också inom många andra slag av husdjursproduktion samt också hos sällskapsdjur. Resultatet av diskussionen blev att Veterinärförbundet varken tar ställning för eller emot pälsdjursuppfödning. Pälsdjursuppfödning är en form av husdjursproduktion bland andra. Då djurskyddslagen revideras bör man ombesörja förutsättningarna för djurens välbefinnande och artenligt beteende verkställs för varje enskilt djurslag i finska förhållanden så gott som möjligt. I denna process är veterinärernas primära uppgift att fungera som sakkunniga.

Under seminariet dryftade man också hur man skall höja veterinärernas professionella profil i djurskyddsövervakningen och hur övervakningsveterinärerna orkar i det arbetet. I samband med revisionen av djurskyddslagen grundades tjänster för övervakningsveterinärer och jobbet med dem har för många visat sig vara ett ensamt knegande med tråkiga saker. Arbetet har innehålligt också direkta hot om våld. Till och med praktiker med en lång praktikerbana har upplevt arbetet som stressande, för att inte nämna unga och mindre rutinerade. Problemen har inga entydiga lösningar men ett samarbete med praktiker och länsveterinärer, speciellt vid utredningen av kvistiga fall, minskar på stressen i arbetet. Övervakningsveterinären bör man inte lämna ensam i sitt arbete.

Som avslutning på fredagskvällen hade fullmäktige bjudits in till stadens mottagning i Vasa läns landshövding före detta hus. Som värd för besöket stod vård- och omsorgsdirektör Jukka Kentala tillsammans med sin hustru, kollegan Kirsi Kentala. I sitt välkomsttal nämnde kvällens värd att han i tiderna blivit bekant med veterinärernas yrkesbild, också på ren praktisk nivå, då som sällskap under sin hustrus jourbesök till ladu- och svingårdar. Jag vill tacka Vasa stad för mottagningen, vi fick bekanta oss med de museala konstskatterna i landhövdingens hus.

Olli Ruoho

Finlands veterinärförbunds fullmäktiges ordförande